

ВЕЛИКИ УСПЈЕХ НАШИХ ПЕНЗИОНЕРА

На недавно одржаном Балканском првенству пензионера, наши пензионери су освојили прва мјеста у свим дисциплинама, чиме су испунили очекивања и доказали да су тренутно најбољи на Балкану.

Конкуренија је била изузетно јака, одлучивале су нијансе. Силе пензионерског спорта, као што су Босна и Херцеговина, Србија и Црна Гора и Македонија биле су гарант неизвјесне и узбудљиве борбе, а и остале земље учеснице, Бугарска и Грчка, показале су значајан напредак. Албански пензионери нису били у могућности да се такмиче због (пара)војних обавеза у Србији и Македонији, а Хрвати су одбили да се такмиче зато што нису на Балканском полуострву, већ у Централној Европи (ускоро би, чини ми се, могли бити и у Западној, или Сјеверној, не би ме чудило).

Након што је пропратила такмичење, редакција „Кактуса“ је разговарала са шампионима. Пензионери су се такмичили у три дисциплине: маратону, дизању пензија и спајању краја с крајем.

Маратон

Најтежа, најдужа и најзахтјевнија дисциплина на овогодишњем такмичењу. Циљ учесника био је да издрже 42 дана без хране и лијекова, оскудно одјевени, у хладном собичку.

Наш најуспјешнији маратонац, Гољо Сиротановић, једини је жив дочекао крај такмичења, па је освојио прво мјесто.

- Надао сам се првом мјесту. Вриједно сам радио и тренирао, озбиљно сам загазио у другу деценију припрема, тако да сам у одличној форми. Захвалио бих се нашим политичким лидерима у том периоду на феноменалним условима, без којих се не бих ни почео бавити овим спортом.

- Који су планови за наредни период?

- Немам избора, морам наставити са интензивним тренирањем, тако да ћу на сљедећем такмичењу, ако га доживим, настојати да одбраним ово прво мјесто.

Дизање пензија

Терен на којем се одвија ова врло интензивна и напорна дисциплина има изглед шалтера поште, са бркатом и агресивном службеницом која је дупло више времена на паузи него што ради. Утакмица траје осам сати. Такмичари се боре за прву позицију у (не)реду, како би покушали да дигну што већу пензију.

Иу овој дисциплини освојили смо прво мјесто. У веома напетој борби, наш представник, чувени дизач — Мршо Ишијалгић, остварио је велику предност у односу на другопласираног, чак 1.67КМ! Укупно је подигао 5.39КМ, што је уједно и нови рекорд.

- Који је био кључ Ваше побједе?

- Противници су ме потцијенили јер сам једини при ходању користео штап, али та, на први поглед слабост, касније се показала као предност, па сам убједљиво славио.

Спајање краја с крајем

Спајањем краја с крајем не баве се само пензионери. Овај спорт је сигурно најраспрострањенији и најпопуларнији, играју га скоро сви слојеви друштва. Зато претпостављам да су се читаоци ако не активно бавили, онда бар често сусретали с њим. Због тога нема потребе да вам га описујем.

На такмичењу је конкуренција била изузетно јака, а утакмица неизвјесна. Наш најбољи спајач, Јадо Чемеровић, извојевао је велику побједу.

- Осјећам се сјајно! Толики труд и залагање морали су да уроде плодом. Дуготрајним спајањем краја с крајем стекао сам сво потребно искуство, а захваљујући њему сам и побиједио.

- Која је Ваша порука младим људима који се баве спајањем краја с крајем?

- Поручујем им да не губе драгоцјено вријеме узалудно покушавајући да се престану бавити овим спортом. Уложите максимум напора да унаприједите своје спајачке вјештине и резултати ће сигурно доћи, неизбјежно! Спајање није само спорт, оно је филозофија живота. Кратко-јасно, спајање краја с крајем је мој живот.

Закључак

Хвала пензионерима што су освјетлали образ нашем народу и што су показали пут којим ћемо ми, млади, слиједити њихов примјер. Хтјели ми то или не...

М. Р.